V úterý od 17:00 vystoupila na scéně U Branky plzeňská skupina **Bory**. Viděl jsem ji asi před rokem, ale v jiném složení. Z původní sestavy zůstal pouze kapelník Míra Starý (zpěv, kytara), který si k sobě našel dvě krásné dívky - Marcelu Giliánovou (zpěv) a Šárku Hnátovou (housle, zpěv). Kapela zahrála převážně folkové písničky z vlastní tvorby, včetně jedné instrumentální skladby. Nejvíce se mi líbily písně
Motýlek
,
Možná
a
Motivation
. Jediné, na čem by kapela měla ještě zapracovat, je zpěv, který nebyl podle mého názoru úplně čistý. Také by určitě neuškodila v některých písních basa. Celkově se mi ale vystoupení líbilo a vřele tuto kapelu doporučuji k poslechu.

Po nezbytné přestávce na zvučení se na stejné scéně objevili **Roháči** z Lokte nad Ohří.

Ríša Melichar a Roháči

foto: Houbák ©

Tato "rodinná" trampská kapela Ríši Melichara hraje divákům krásné písničky již přes 25 let a nejinak tomu bylo i dnes. Diváci mohli slyšet např. píseň *Probuď mě miláčku*, či *Hledání*, ale i píseň *T*
ennessee waltz
, kterou hraje plzeňský Cop. I přes drobné technické problémy s odposlechem mi půlhodinka strávená s touto výbornou kapelou utekla až moc rychle. Písniček zahráli během jejich hodinového vystoupení určitě mnohem více, ale já jsem se přesunul na hlavní scénu, kde od 19:00 začala hrát nesmrtelná skupina
Neřež
. Své vystoupení zahájila písněmi (
Honza, Nad tebe není
) z jejich připravovaného CD, které by mělo vyjít v polovině září (jeho křest by měl být i v plzeňském Hifi klubu). Samozřejmě došlo i na starší písně (
Ze Smíchova na Pankrác
,
Pohádka
,

Letohrad
). Obrovský úspěch měla píseň
Prstýnek
s imitací zpěvu Karla Gotta a Marie Rottrové. Hodinový koncert pak zakončili, jejich asi nejznámější, písní
Já s tebou žít nebudu
. Byl to zatím nejlepší koncert, který jsem v rámci tohoto festivalu navštívil.

Posledním dnešním koncertem, který jsem si nemohl nechat ujít, byl koncert **Fregaty** a **Terky Terčové**
v A.C.W. Saloonu. Terka odehrála pouze pár svých rychlejších písní (
Staň se, Můj let
) a své vystoupení raději ukončila, protože v místnosti byl takový hluk, že by ostatní písně úplně zanikly. Po malé pauze nastoupila tedy Fregata, bohužel oslabena o svého kytaristu Radka Mladého. Ale i tak hráli bezvadně a diváci mohli slyšet všechny písně z jejich repertoáru. Obdivuji je, že odehráli koncert i v tak dosti otřesných podmínkách, které byly během jejich vystoupení. Přece jenom to byl koncert v rámci festivalu a tak by návštěvníci saloonu mohli mít pochopení pro ty, kteří si přišli poslechnout stále se lepšící kapelu (a určitě jich nebylo málo). Fregata se nakonec rozloučila písní
Pouštní chrám
, kterou napsala Terka.